

**СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ И МАЕСТРО НАЙДЕН ТОДОРОВ
ВИ ПОЖЕЛАВАТ ЩАСТЛИВА И УСПЕШНА 2019 ГОДИНА!**

НОВИНИ

ПАРИЖ

На 22 януари Елина Гаранча ще направи дебюта си като Дигона, царицата на Картаген, в новата продукция на „Троянци“ от Хектор Берлиоз в Парижката опера. Това е една от най-продължителните опери – повече от 5 часа. Тя съчетава традициите на класическия героичен епос и френския романтизъм. Премиерата през 1863 се състояла под диригентската палка на самия автор Берлиоз.

АМСТЕРДАМ

Джошуа Бел стартира поредица от концерти в Европа с програма от руски, френски и американски композитори. На 8 януари той ще свири в Амстердам като солист на прочутия Кралски оркестър „Концертгебау“. Следващите концерти ще бъдат в Щутгарт, Виена, Загреб, Хановер, Франкфурт, Хамбург, Дюселдорф и Лондон. На 1 април Джошуа Бел ще свири със Софийската филхармония под диригентската палка на маестро Найден Тодоров.

БЕРЛИН

На 22 януари Елена Башкирова ще представи Моцартова програма на концерт в сградата на Берлинската филхармония. Голямата пианистка и съпруга на един от най-известните диригенти Даниел Баренбойм ще свири със Софийската филхармония на 31 януари.

НЮ ДЖЪРСИ

Музикалният директор на Илинойската филхармония българинът Стилиян Киров ще представи Симфония №6 от Бокерини и „Фантазия за един джентълмен“ на Хоакин Родриго на 26 януари с оркестъра „Симфония в до“. Преди това на 17 януари Стилиян Киров ще дирижира първи път Софийската филхармония.

ВАРНА

С оперно-оперетна гала ще започне 2019 г. за Варненската опера. На 18 януари под диригентската палка на Цветан Крумов ще се излявят лауреати на конкурса „Арт старс“ както и солисти на Държавната опера в морската столица.

СТАРА ЗАГОРА

Антоанета Добрева – Нети, Николай Моцов, Милко Михайлов и Христо Сарафов са солисти в операта – буфа „Хубавата Елена“ от Жак Оффенбах, постановка на Старозагорската опера. На 22 януари те ще представят отново любопитното заглавие пред любителите на класиката в града. Режисьор на постановката е Славчо Николов, а диригент – младият Димитър Косев.

ПЛОВДИВ

Люси Дяковска е звездата в сюрреалистичната опера от Астор Пиацоло – „Мария от Буенос Айрес“ - постановка на Пловдивската опера. Премиерното заглавие за България се поставя от режисьора Веселка Кунчева. Диригент е Константин Добройков, художник – Мариета Голомехова, а хореографията е поверена на Явор Кунчев. Любопитна подробност е, че Веселка и Люси Дяковска са съученички от Плевен.

Die Blindekuh Игра на криеница

„Кралят на валса“ **ЙОХАН ЦРАУС** – син, превърнал широко популярните през 19 век танцу-вални жанрове в истински шедеври на оркестровата музика, е оставил в наследство почти 500 опуса – валсове, мазурки, полки, кадрили, маршове и 15 оперети. Сред тях, наред с прочутите „Прилепът“, „Цигански барон“, „Една нощ във Венеция“, е и по-малко известната **BLINDE KUH**, по едноименната комедия на германския актьор, драматург и режисьор Рудолф Кнайзел (Blindekuh - в буквален превод „сляпа крава“, е детската игра, позната у нас като „сляпа баба“, разпространена от векове из цяла Европа, присъстваща в романа на Рабле „Гаргантюа и Пантагрюел“, в картини на Брьогел, Фрагонар и др.).

Първото представяне на триактната оперета било планирано още за края на 1876, но се отложило поради внезапната смърт на Йети Трефиц, първата жена на композитора. Премиерата в „Театър ан дер Вийн“ две години по-късно, на 18 декември 1878, не била посрещната много добре и след 16-ия спектакъл творбата била свалена от сцена. Но още преди театралната постановка Увертюрата на Blindekuh била изпълнена с успех под диригентството на автора на благотворителен концерт и се задържала трайно в световния оркестров репертоар и до днес.

Оперетата никога не е изпълнявана в България. Концертното изпълнение в зала „България“ на 10 януари 2019 г. е под диригентската палка на маестро Дарио Салви, който има задълбочени познания в Австрийската музика. Той е почетен член на Щраусовото общество във Великобритания и е организирал много премиери на не много популярни, но изключително стойностни творби на фамилията Щраус.

Текст: Андри Палиева

Дарио Салви

КАМЕРНИТЕ ФОРМАЦИИ НА СОФИЙСКАТА ФИЛХАРМОНИЯ

ФИЛХАРМОНИЧНИЯТ ДУХОВ КВИНТЕТ е съставен от изявени музиканти от Софийската филхармония, в състав:

Кремена Ачева - флейта

Валентин Методиев - обой

Михаил Живков - кларинет

Мартин Стоянов - фагот

Красимир Костадинов -

Валдхорна

Формацията е изнасяла редица концерти в страната и чужбина, в партньорство с различни солисти.

С пианиста Георги Черкин квинтетът изпълнява клавирни секстети от Франсис Пуленк и Лудвиг Тюле, за които получават изключително положителна критика в медиите.

През 2007 музикантите осъществяват турне в Япония, в градовете Нара, Киото, Окаяма и Осака, където изнасят концерт в прочутата „Izumi Hall“.

През сезон 2018/2019 Филхармоничният духов квинтет има цикъл от концерти с различна тематика. С изключителен успех премина и концертът с музика от български композитори - Марин Големинов, Марин Вълчанов, както и световна премиера на „Пролетен квинтет“, от Румен Бояджиев.

На 16-ти февруари в Камерна зала на Софийска филхармония ще се състои концерт на Филхармонияния духов квинтет. В него ще се изпълни музика от Менделсон, написана по Шекспировата пиеса – „Сън в лятна нощ“.

Стилиан Киров е един от младите български диригенти, заслужили международна слава. От години той живее и твори в САЩ. Стилиан Киров завършва престижния „Джулиард“ в Ню Йорк, а след това магистратура по дирижиране в „Екол Нормал дьо мюзик“ в Париж. В момента Киров е музикален директор на „Симфония В до“ в Ню Джърси и на Симфоничния оркестър на Бейкърсфийлд в Калифорния, а от 2017 официално е и музикален директор на Илинойската филхармония.

СТИЛИАН КИРОВ

диригент

- Усещате ли се като посланик на българската музика в света?

Разбира се, но бих желал да мога да допринеса с повече изпълнения на български творби. Аз вярвам, че ние имаме едно огромно богатство от произведения, много, от които са все още неоткрити за света. В момента планираме сезон 2020-2021 на Илинойската филхармония, в който се надявам да представим един концерт с изцяло българска музика.

- Мигът, в който открихте музиката? Класиката беше ли любов от пръв поглед или трябваше време да се обикнете?

Беше определено любов от пръв поглед и от много ранна възраст. Музиката беше и все още е за мен един необятен свят на емоции, приказни образи и пътешествия. Звуковете цвят на оркестъра, на човешкия глас и процесът на построяване на едно музикално произведение ми носят изключителна радост и това беше причината да следвам тази много вълнуваща професия.

- Имате ли еталон за следване в професията?

Да, определено много, но в същото време всеки артист трябва да открие своя собствен артистичен глас. Много от моите учители като Джеймс де Прийт, Бернард Хайтинк и Курт Мазур са изключителен пример за дълбокото вникване в смисъла на музиката. Учейки със тях, имах привилегията да се докосна до тяхното невероятно вдъхновение, но това е само началото на артистичния ми път.

Всеки един музикант трябва да намери себе си и това, което би искал да даде на света със своето изкуство, но най-важното, разбира се, е да останем верни на самото изкуството и да се доближим колкото се може по-близо до това, което композиторите са искали да кажат на света със своята музика.

- Имате ли любими композитори и творби? С какво ви завладява тяхната музика?

Всичко, което дирижирам в момента трябва да ми стане любимо, за да мога да представя композитора и неговата творба по най-добрия възможен начин. Разбира се, имам и своите любими композитори, но те са прекалено много, за да мога да обобща - Брамс, Бетховен, Лист, Малер, Чайковски, Шостакович, Моцарт... списъкът е безкраен. Аз също съм израстнал с музиката на Панчо Владигеров, но в последно време изключително се възхищавам на музиката на Димитър Ненов. Това е един невероятен български композитор, който се надявам да изпълнявам и записвам за в бъдеще.

- Какво ви вдъхновява?

Природата, красотата, която ни заобикаля, океана, семейството ми... Също така и хората, които носят вдъхновение и радост на света.

- Какъв беше пътят Ви до позицията музикален директор на Илинойската филхармония?

Пътят беше дълъг, тъй като конкурсът продължи около две години и включваше най-различни етапи и над сто и петдесет първоначални кандидати. Финалният тур беше гостуване и концертна седмица с оркестъра включително и интервю с журито, което включваше около двадесет души - музиканти, членове на борда и на администрацията. Много бях щастлив да бъда избран, но спечелването на позицията е само началото и едно първоначално доверие, което ми е гласувано. От тук започва изграждането на следващите стъпки и бъдещия образ на оркестъра.

- Работили ли сте със Софийската филхармония?

Това ще е моят дебют със Софийската филхармония и е изключително вълнуващ момент за мен, тъй като това е оркестърът, с който съм израстнал. Никога няма да забравя тези първи концерти в Зала България, които запалиха искрата на любовта към класическата музика в мен.

- Представете концерта, който ще дирижирате в зала „България“.

Това е един концерт, който включва едни от най-великите произведения от златните страници на световната литература. Започвайки с призива за борба за свобода на Бетовеновата Леонора, следвайки с Втория Клавирен концерт на Лист с изключителната солистка Петра Погади и завършвайки с много личната и съкровена Четвърта симфония на Брамс. Това обещава да бъде една великолепна програма. Четвъртата симфония на Брамс е може би най-съвършеното му произведение, което включва не само невероятен баланс между композиторска техника, експресия и оркестрация, но също така това е симфония, която до голяма степен обобщава Брамсовите музикални образи и рисува много различни аспекти на човешката съдба. Това е едно от първите произведения, които чух като дете и може би една от главните причини да стана музикант.

Как виждате бъдещето на класическата музика?

Класическата музика за мен има едно изключително светло бъдеще. Музиката на великите майстори на миналото винаги докосват човешката душа и това никога няма да спре. Също така много композитори днес пишат великолепна музика на бъдещето, а много млади и невероятно виртуозни музиканти продължават да излизат на световните сцени. Мисля че това са много позитивни фактори, благодарение на които гледаме към едно светло бъдеще, но също така не трябва да забравяме, че е много важно да

зо или бавно да изсвирим нотите. Но най-важната работа на диригента е да вдъхнови оркестъра и публиката, а с вълшебната си палка да нарисова приказен образ и да разкаже вълшебна, музикална история.

- Големите награди?

Има такива, но за мен лично най-голямата награда е музиката, която изпълняваме заедно на сцената и възможността да правя музика с невероятни световни музиканти. Енергията, която споделяме в концертната зала е несравнимо изживяване и най-голямата награда.

съхраним любовта към истинското и дълбокото изкуство. Това е ключът към развитието на човечеството.

- Ако трябва да обясните професията си на малко дете, как ще го направите?

Чудесен въпрос! Диригентът притежава магическа палка, която помага на всички музиканти в оркестъра да започнат да свирят и да спрат да свирят заедно. Той също така показва кога музиката е по-тиха или по-силна и колко бър-

- Какъв гледате днес?

Към повече и повече красива музика. Днес, след повече от вече петнадесет години като диригент съм имал привилегията да започна много музикални пътешествия с огромен брой различни музикални произведения. Казвам „да започна“, тъй като всеки път, когато се връщам към познато произведение имам чувството, че достигам до нови дълбочини и артистични открития. Това никога не спира и може би е най-вдъхновяващият аспект на нашата професия.

Йорма Панула – могъщество на опита, на мъдростта

Дали столичният меломан разбира какъв шанс му предоставя юбилейният сезон на Софийската филхармония? Изглежда не съвсем. Изглежда също, че листата на големите в музиката на тези, които обичат да са на концерти заради имената, е твърде ограничена. Също като интереса на повечето ни музиканти, още повече диригенти.

Ако това не беше така, на 22 ноември зала „България“ трябваше да е претъпкана. Защото пред оркестъра застана колосална фигура. След майсторския си клас в София, световноизвестният диригент от Финландия, учител-създател на големи диригенти, Йорма Панула (1930) пристигна за съвместен концерт с филхармонията. Преживяването може да се определи като единствено. Ако Антони Вит проектира възможностите на оркестъра в неговото възстановяване като инструмент, способен да създава много, то Панула преобрази същия този оркестър. Преобрази го като зву-

кова сплав, като култура на музициране, в скоростта и гъвкавостта на рефлексите, в многоцветието на тембрите, в пределно артикулирания щрих, във въображението, но и дисциплината на фразиране, в звуковото превъплъщение на партитурата.

Партитурите бяха две – Първият цигулков концерт на Прокофиев и Четвъртата симфония на Малер. Колко разнолик може да бъде прочитът в този концерт, демонстрира цигуларката Лия Петрова (1990). Трудно ми е да прибавя обичайното „млада“ пред името ѝ, защото интерпретационният ѝ подход е така зряло вдаден във възможностите на текста, в импулсите на въображението, които той предлага, че, слушайки я, човек може само да се удивява на снизходителното определение „Менделсонов концерт“, което са „зашили“ веднага на композицията присъстващите на премиерата му в Парижката опера (18 октомври 1923 г.) Шимановски, Артур Рубинщайн, Пикасо, Анна

Павлова, Беноа и Стравински, чийто октет за духови бил изпълнен на същия концерт.

В своята солова изява Петрова разшири територията на внушенията в конструктивно съгласие с маестрото, който импулсирал и допълвал с темброво вариране на тематизма. Така лиричният пласт на творбата бе контрастно допълнен с по-настойчивия, агресивен дори речитативен пласт, в който творбата придоби отчетлива гротескност още в първата част, за да се развие вихрено в скерцото, където имаше моменти на драматичен звуков предел. Оркестърът поде тази линия страховтно – с реплики, които завършиха гротесковото изображение, за да прекъсне с известната си внезапност, изработено от диригента – с леко илюзорно изтегляне в края – желание за продължение, което умира сякаш. Петрова подчерта великолепно тази звукопластовост на концерта със солиден инструментален ресурс по

отношение на трансформациите на звука-кантилена с филиране, с подчертана плътност при смяната на темпо и характер, смислов оттенък на щриха, бързина в драматичните обрати и промени в боите, с игра на светлина и сенки, сериозно поощрена от оркестъра. С него Панула сътвори чудеса по отношение на изразността и ансамбловото съгласие, в което в третата част не случайно високият глас на цигулката се преследва от остинатните движения на ниските оркестрови гласове. Съвсем различен от стандарта прочит, в който драматичното, злоещото, трагическото е по-силно от красивата мелодичност, с която се свързва този концерт. Проникновен, дълбок, витален и иновативен по отношение на традицията музикант е Лия Петрова, с култура и впечатляваща подвижност на мисълта, която коронясва великолепия ѝ инструментализъм.

Трудно се предава преживяването, което Йорма Панула създаде с Четвъртата симфония на Малер. Трудно се възпроизвежда и преобразението на един оркестър, който абсолютно се въздигна до висотата на своя гост-диригент. Панула дирижира седнал, с много икономичен, прибран жест, без палка. Всъщност, музиката е съсредоточена в десетте пръста на ръцете му – с всеки елемент, който той показва и непрестанно напомня за характера на изпълнение. Толкова категорично ясно, че няма как да не се направи – чувстваше се въдъхновеното участие на музикантите, рядко срещано в концертната ни практика.

Във визията на Панула за Малер няма отдух от усещането за присъствието на смъртта – „представена“ като че ли главно чрез тембъра на арфата и особено от специфичните ѝ пицикати, които се чуваха над и въпреки оркестровата маса и сила. Сред симфониите на Малер, кой знае защо, Четвъртата се счита за

по-лека за изпълнение, по-достъпна като внушение... Може би заради транспарентната оркестрация (тук оркестърът е без тромбони и туба), може би заради пределно ясната драматургия, при която трите части са смислово претеча на четвъртата, кулминация на композицията, изградена върху песента „Небесният живот“, която рисува представата на едно дете за рая. Своеобразната иреалност на съдържанието бе в основата на интерпретацията на Панула. Така емоционалните сфери „вървяха“ редом в непрекъснато вариране на смисъла, на излъчването... Всяко движение във фразата излъчваше многозначност с всеки преход от лирика към разкъсваща тъга, от скерцозност към злоеща игра, от тържествуване към някакво усещане за „последност“... Нагнетено от смисъл провеждане, в което съзнанието не смогва да разчете всичко. Фабулният характер на музиката тук бе свършено изваян. И още: в този толкова изпълнен със субстанция подход към творбата Панула изпълни абсолютно безкомпромисно всяко авторско предписание; подчертаваше смисъла му в артикулацията на темпо, на репетиitivност във фразите, на една подвижност, която е мечта на самия композитор: „да властва възможно най-голяма подвижност на ритмите, на хармониите и... само каква полифония...!“ Тъкмо тази подвижност,

която постигна Панула с нашия оркестър, осигури естествения ход на музиката, въдъхновеното развитие на творбата, в което сякаш всеки тон влизаше в контекста, създаваше полета на семантични внушения и същевременно не нарушаваше единното цяло. Всичко имаше в тази музика – и болка, и страст, и ликуване, и фатални предчувствия, и странна тайнственост, и злокобност, различни състояния, цветове...

Очакваше се в четвъртата част психологическата драма да бъде изведена през светлината на високия глас, изразяващ детското удивление и възторг... За съжаление, сопранът Мария Радоева не можа да влезе в атмосферата на творбата. Тя имаше проблеми с артикулацията, с интонацията, някак не се вслушваше в характера, изискван и постигнат от диригент и оркестър. А към това трябва да прибавя и едно твърде силно вибраторо, което никак не допринасяше за красотата и светлината, за ирационалното внушение във финала на творбата, който обикновено се пее с едва доловимо вибраторо, за да се постигне ефектът на детския звук. Но преживяването, което създаде изключителният диригент и музикант, ще се помни и от публиката, и, надявам се, от оркестъра.

Екатерина Дочева
Текстът е публикуван във
Вестник К

ЧЕСТИТ РОЖДЕН ДЕН, МОЦАРТ!

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ

Роден на 27 януари 1756 в Залцбург, по онова време център на Залцбургската архиепископия, княжество в границите на Свещената Римска империя. Баща му е известния композитор и педагог Леополд Моцарт. Той е 7-мо дете в семейството, но преди него умират 5 други в ранна детска възраст. На втория ден след раждането му е кръстен, при което му се дава името Johannes Chrysostomus Wolfgangus Theophilus (Gottlieb) Mozart. Първите 2 имена са на светеца Йоан Златоуст, а 4-то име се променя няколко пъти през живота му: на латински: Amadeus, на немски: Gottlieb, на италиански: Amadeo. Самият Моцарт предпочита Волфганг.

ВОЛФГАНГ АМАДЕУС МОЦАРТ проявява изключителния си музикален талант още на 3-годишна възраст, композира от 5-годишен, а когато е на 6 г. свири пред австрийската императрица. Вече на 9 години, Моцарт свири в Лондон, а присъстващите на изявата му решават, че той се

справя твърде добре за дете и запозират, че всъщност е сгуже. До 16-тата си възраст, композиторът вече е написал осем опери.

Моцарт е надарен с феноменална музикална дарба и притежава изключителна импровизаторска способност, като успява да изсвири дадено музикално произведение, след като го е чул само веднъж. Освен, че е един от най-великите и прочути композитори в човешката история, Моцарт е и най-продуктивният, написвайки цели 636 произведения. Необходими са 202 часа, за да се изслуша цялата музика, която той е написал през краткия си живот.

Удивителното по своите мащаби творчество на Моцарт е създадено за относително краткото време на неговия живот. Вероятно той е писал по определен начин, който прави впечатление с „груповото“ композиране на множество произведения от един жанр. Насочвайки усилията си в определен жанр, последователно и за определен период,

той поддържа необходимата концентрация и спестява време за пренагласа към нов жанр.

Заедно с това композиторът настица музиката на концертите си със силно индивидуализирана изразност, с разнообразна гама от настроения, с характерното за него съчетание на обикновено и възвишено, светско и интимно. След две и половина столетия неговата музика изглежда колкото достъпна, толкова и трудна. Моцарт разработва немската и френската концертна традиция, усвоява похватите и концепциите на манхаймския и виенския симфонизъм, учи се от местните образци при своите пътувания из европейските музикални центрове, особено в Италия, в Париж, Манхайм и Виена.

Волфганг Амадеус Моцарт умира в 1 ч. сутринта на 5 декември 1791 след кратко боледуване, ненавършил 36 г. Макар че основните факти по неговата смърт са ясни, някои детайли остават съмнителни или забулени в легенди и митове.

Деян и Дарин Ангелови разказват „Приказка за Крали Марко“

Първият концерт за новата 2019 на детската програма на Софийската филхармония „Фортисимо Фамилия“ е озаглавен „Приказка за Крали Марко“ и е посветен на балканската музика.

По традиция концертът ще се проведе в зала „България“ в последната неделя на януари (27-ми) и започва в 11:30 часа. В ролята на разказвачи ще влязат най-известните близнаци в българския театър - Деян и Дарин Ангелови.

Братята се включват за втора поредна година в детската музикално-образователна програма. Още от деца те са потопени в изкуството и съзнават ясно, колко е важно то да навлиза в живота на подрастващите от най-ранна възраст.

Именно тук съвпадат вижданията им с тези на „Фортисимо Фамилия“.

„Когато децата слушат различни видове музика успяват да изградят свои лични предпочитания, които да не бъдат ограничавани от общо възприети норми, например, че класическата музика е „трудна“ за слушане.“ - коментира Деян.

„Подходът в тези концерти е много забавен, иновативен и изцяло съобразен с етапите на детското развитие. При тези срещи децата обогатяват знанията си и любопитството им расте.“ - споделя с нас своето мнение и Дарин.

В концерта освен яркото актьорско присъствие са включени и забележителни солисти. Теодосий Спасов и Георги Андреев ще вплетат по майсторски начин фолклорните си сола. А оркестърът на Софийската филхармония отново ще разкрие богатството на музиката, този път под диригентската палка на Павел Златаров.

След „Приказка за Крали Марко“ в програмата на Фортисимо Фамилия предстоят концертите:

„#Отело“ тийн концерт, 17 февруари, неделя, 19:00 часа

„Пролетно тайнство“ мултимедийен концерт за Възрастни, 24 март, неделя, 19:00 часа

„Шехерезада“ детски концерт, 14 април, неделя, 11:30 часа

„Детска филмова музика“ детски концерт, 1 май, неделя, 11:30 часа

1.01.1927 г. –роген Морис Бежар, френски балетист и хореограф († 2007 г.)
 1.01.1933 г. – роген Светозар Русinov, български композитор и музикален педагог († 2000 г.)
 01.01.1782 г. – умира Йохан Кристиан Бах, немски композитор (* 1735 г.)
 02.01.1837 г. – роген Милий Балакирев, руски композитор († 1910 г.)
 02.01.1905 г. – Тодор Мазаров, български тенор († 1975 г.)
 03.01.1842 г. – роген Янко Мустаков, български композитор и диригент († 1881 г.)

Милий Балакирев

03.01.2008 г. – умира Валя Вербева, българска балерина (* 1918 г.)
 06.01.1838 г. – роген Макс Брух, германски композитор († 1920 г.)
 06.01.1866 г. – роген Алексей Апостол, финландски диригент († 1927 г.)
 06.01.1872 г. – роген Александър Скрябин, руски композитор († 1915 г.)
 06.01.1831 г. – умира Родолф Кройцер, френски композитор и диригент (* 1766 г.)
 06.01.1993 г. – умира Рудолф Нуреев, руски балетист (* 1938 г.)

Александър Скрябин

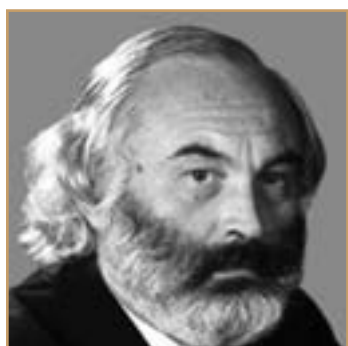

07.01.1860 г. – роген Емануил Манолов, български композитор († 1902 г.)
 07.01.1899 г. – роген Франсис Пуленк, френски композитор († 1963 г.)
 07.01.1924 г. – роген Захари Медникаров, български диригент († 2007 г.)
 07.01.1963 г. – роген Клинт Мансел, английски композитор
 08.01.1830 г. – роген Ханс фон Бюлов, германски композитор († 1894 г.)
 08.01.1713 г. – умира Арканджело Корели, италиански композитор (* 1653 г.)

Франсис Пуленк

09.01.2006 г. – умира Руслан Райчев, български диригент (* 1919 г.)
 10.01.1944 г. – умира Христо Обрешков, български цигулар (* 1907 г.)
 11.01.1820 г. – роген Александър Серов, руски композитор и музикален критик († 1871 г.)
 13.01.1864 г. – умира Стивън Фостър, американски композитор (* 1826 г.)
 14.01.1926 г. – роген Васко Абаджиев, български цигулар († 1974 г.)
 14.01.1676 г. – умира Франческо Кавали, италиански композитор (* 1602 г.)

Васко Абаджиев

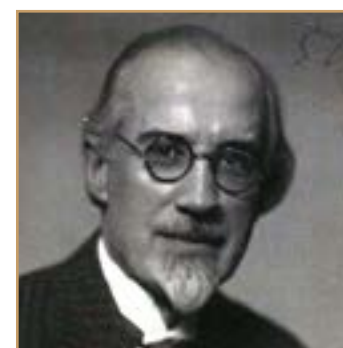

16.01.1934 г. – родена Мерилин Хорн, американска оперна певица
 16.01.1891 г. – умира Лео Делиб, френски композитор (* 1836 г.)
 16.01.1957 г. – умира Артуро Тосканини, италиански диригент (* 1867 г.)
 16.01.1990 г. – роген Влади Симеонов, български диригент (* 1912 г.)
 17.01.1919 г. – роген Дафо Трендафилов, български майстор – гайдар и преподавател († 2010 г.)
 17.01.1934 г. – роген Иван Спасов, български композитор († 1996 г.)

Иван Спасов

18.01.1835 г. – роген Цезар Кюи, руски композитор († 1918 г.)
 20.01.1871 г. – умира Александър Серов, руски композитор и музикален критик (* 1820 г.)
 21.01.1941 г. – роген Георги Костов, български композитор
 22.01.1858 г. – роген Джакомо Пучини, италиански композитор († 1924 г.)

Джакомо Пучини

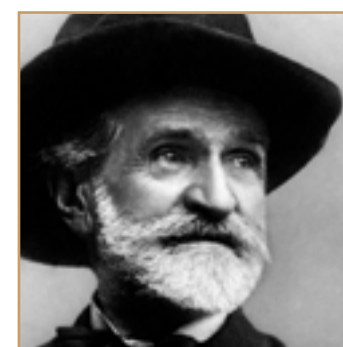

23.01.1921 г. – роген Тодор Попов, български композитор († 2000 г.)
 23.01.1908 г. – умира Едуард Макдауъл, американски композитор (* 1860 г.)
 23.01.1941 г. – умира Добри Христов, български композитор (* 1875 г.)
 24.01.1904 г. – роген Камен Пондимитров, български цигулар, музикален педагог, професор († 1992 г.)
 25.01.2000 г. – умира Симеон Пиронков, български композитор (* 1927 г.)

Добри Христов

26.01.1911 г. – роген Норберт Шулце, германски композитор († 2002 г.)
 27.01.1756 г. – роген Волфганг Амадеус Моцарт, австрийски композитор († 1791 г.)
 27.01.1823 г. – роген Едуар Лало, френски композитор от испански произход († 1892 г.)
 27.01. 1928 г. – роген Анастас Наумов, български диригент, композитор и фолклорист († 2015 г.)

Волфганг Амадеус Моцарт

27.01.1901 г. – умира Джузепе Верди, италиански композитор (* 1813 г.)
 27.01.1949 г. – умира Борис Асафиев, руски композитор (* 1884 г.)
 28.01. 1887 г. – роген Артур Рубинщайн, полски пианист и диригент († 1982 г.)
 28.01. 1913 г. – роген Леон Суружон, български цигулар и педагог († 2007 г.)
 28.01. 2007 г. – умира Леон Суружон, български цигулар и педагог

Джузепе Верди

29.01.1939 г. – роген Георги Минчев, български композитор
 30.01.1900 г. – роген Исак Дунаевски, съветски композитор († 1955 г.)
 30.01.1963 г. – роген Франсис Пуленк, френски композитор
 31.01.1797 г. – роген Франц Шуберт, австрийски композитор († 1828 г.)
 31.01.1870 г. – роген Ангел Букорещлиев, български композитор († 1950 г.)

Франц Шуберт

Анекдоти от света на музиката

Карикатури:
Валери Александров

Вървял си цигулар из саваната. Подгонил го лъв. На края на силите си, музикантът извадил цигулката и засвирил. Точно преди смъртоносния скок, лъвът се спрял, легнал кротко и се заслушал в мелодията. Подир малко до него се скупчили и другите лъвици и малки лъвчета. И свирил ли, свирил, цигуларят, накрая се появила една лъвица и без много церемонии, се нахвърлила и изяла свирещият. Едно лъвче сръчколо друго: – Знаех си, че таз глухата ще се появи отнякъде и ще ни развали моабета...

Свири млад пианист. Всички са възхитени. На първия ред седи стар джепчия и си мисли: – Какъв талант, какви бързи пръсти... а си губи времето, като се занимава с глупости!

Много ме дразнят снобите, които се правят на много културни като обсъждат Моцарт, а всъщност не са виждали нито една от картините му...

На цигулков концерт звучи мазурка от Шопен. Изпълнителят забелязва, че лицето на един от зрителите на първия ред е обляно в сълзи. След концерта той го намира във фойето и го пита: – Навярно сте поляк? – Не, цигулар съм! – отговаря човекът.

**Софийска
Филхармония**
Основател САША ПОПОВ | Директор НАЙДЕН ТОДОРОВ

90
години
СЕЗОН
2018/19

31 / 19:00
ЯНУАРИ
зала **Б**ЪЛГАРИЯ

Виртуозната пианистка
Елена Башкирова
диригент
Лео Хусеин

Уилям Алуин Магическият остров
В. А. Моцарт Концерт за пиано и оркестър No 21
Анатолий Лядов Вълшебното езеро
Александър Бородин Симфония No 2 "Богатирска"

Билети на касата на концертен комплекс **Б**ЪЛГАРИЯ, ticketsbg.com, epay.bg и eventim www.sofiaphilharmonic.com

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ЯНУАРИ 2019 г.

10 четвъртък 19:00 ч Зала България	Цикъл „Човешкият глас“ Софийската филхармония и НФХ „Св. Обретеноев“ с диригент Славил Димитров В програмата: Йохан Щраус – „Die Blindekuh“ - „Игра на криеница“ Диригент: ДАРИО САЛВИ Солисти: Джеймс Бауърс, Роман Пихлер, Кирстен Кънкъл, Емили Бърн, Робърт Дейвидсън, Юлиан Роде, Андреа Чудак, Даниел Шлиева, Мартина Бортолотти <i>Продукция на Софийската филхармония</i>	20 неделя 19:00ч. Камерна зала	Струнен квартет „Филхармоника“ с участието на Диляна Момчилова - виолончело В програмата: Бокерини и Шуберт <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
17 четвъртък 19:00 ч Зала България	Цикъл „Четвъртите“ Лудвиг Ван Бетовен – Увертюра „Леонора“3 Ференц Лист – Концерт за пиано и оркестър No 2 Йоханес Брамс – Симфония No 4 Диригент: Стилиян Киров Солист: Петра Погади, пиано <i>Продукция на Софийската филхармония</i>	22 вторник 19:00 ч Зала България	Плевенска филхармония Национален филхармоничен хор с диригент Славил Димитров Моцарт - Реквием <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
18 петък 19:30 ч. Зала България	Концерт на симфоничния оркестър на БНР солист: Лия Петрова, диригент: Пламен Джурев В програмата: Ненов - Стайков - „Токата“ П.Владигеров - „Импресии“, В.А. Моцарт - Концерт за цигулка №5, Ц.Франк – Симфония	22 вторник 19:00ч. Камерна зала	„Лауреатите“ <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
19 събота 19:00 ч Зала България	Национален филхармоничен хор с диригент Славил Димитров Панорама на хоровото изкуство <i>Продукция на Софийската филхармония</i>	24 четвъртък 19:00ч. Зала България	София квартет Люгмил Ангелов - пиано В програмата: Брамс <i>Продукция на Софийската филхармония</i> Цикъл „Руски приказки„ Александър Бородин - „Половецки танци“ Александър Глазунов - Концерт за цигулка Игор Стравински – „Жар птица“ Диригент: Карло Тенан Солист : Божидара Кузманова, цигулка С участието на НФХ „Св. Обретеноев“ диригент: Славил Димитров <i>Продукция на Софийската филхармония</i>

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС КОНЦЕРТИ ПРЕЗ ЯНУАРИ 2019 г.

25 петък 19:00 ч Камерна зала	Класик Арт струнен квартет и ансамбъл с гост Евица Рагевска - валдохорна /Сърбия/ В програмата творби от Бетовен <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
26 събота 11:00 ч Зала България	Национален филхармоничен хор с участието на ученици от училището D Stars и камерен състав на Софийската филхармония <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
27 неделя 11:30 ч Зала България	Фортисимо - Приказка за Крале Марко Диригент: Павел Златаров Солисти: Теодосий Спасов и Георги Ангреев С участието на Дарин и Деян Ангелови Кварто квартет ЧРД Моцарт! - Зимна серенада <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
28 понеделник 19:00 ч Зала България	Концерт на Нов Симфоничен оркестър
28 понеделник 19:00 ч Камерна зала	Музиката на Европа Норвегия и Исландия <i>Продукция на Софийската филхармония</i>
31 четвъртък 19:00 ч Зала България	Цикъл „Пианистите“ Уилям Алуин „Магическият остров“ Моцарт- Концерт за пиано и оркестър No 21 до мажор K467 Ал. Лядов „Вълшебното езеро“ Ал. Бородин - Симфония №2 „Богатирска“ Диригент: Лео Хусеин Солист: Елена Башкирова, пиано <i>Продукция на Софийската филхармония</i>

**Софийската филхармония си запазва
правото на промени в програмата**

Руски приказки

Божидара Кузманова
цигулка

Карло Тенан
диригент

С участието на НФХ "Светослав Обретенов"
с диригент Славил Димитров

Александър Бородин "Половецки танци"
Александър Глазунов Концерт за цигулка
Игор Стравински "Жар птица"